

פרק השבוע עפ"י ה "פרי צדיק"

פרק כי תבוא

3. איה איזה גדי-כרים לאין גוּגָּה

הגדתי וגוי הינו ש麥יר כה הנוטן על ידי זה מביך כל הפירות שלו שהם רק מסטריא דטוב והאכילה הוא בחינת דברי תורה כמו שנאמר (משלי ט, ה) לכו לחמו בלחמי וגוי. וזה מה שנאמר אחר כך ושמחה בכל הטוב שזכה על ידי זה לישר הלב ולישרי לב שמחה ויהה האכילה בכל הטוב שהאכילה יהיה בחינת דברי תורה אין טוב אלא תורה.

ובשבת סעודות שבת גם כן מסטריא דעתם

החיים שאין בו שליטות יציר הארץ כמו שobao בתיקונים ומועל אכילת שבת לכל אכלות שבשת ימי המעשה שהיא מסטריא דטוב ולא יהיה בו ערבות רע ושליטה יציר הארץ כמו שמוועל ביכורים לכל הפירות. ובשבת כל אחד מישראל הוא בחינת תלמיד חכם כמו שאמרנו רמז מגמא (שפת קיטט). מי עדיפה לנו מינה. ואמרו בוגרא (כתובות קה): כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו מקריב ביכורים לנו מועל סעודות שבת לכל האכלות שבשת ימי המעשה שהיא רק מסטריא דטוב ויהה ושמחה בכל הטוב:

נאמר אחר כך היום הזה ה' אלהיך מצוק לעשות וגוי כמו שפירש רשי זיל בכל יום יהיו בעניין חדשים וכו'. ואחריו זה נאמר את ה' האמרת היום וגוי הינו גם כן בכל יום יום ננייל. ועל זה מביא הפסוק בואו נשתחווה ונכרעה נברכה וגוי והמדרשם מוסב גם על סוף הפסוק שנאמר שם כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וגוי היום אם בקומו תשמעו נאמר גם כן לשון היום. וזה מרמז בודאי על עניין תפילה בואו נשתחווה ונכרעה שהוא גם כן עניין ביטול להרשך לשפוך נפשו לפניו ה' כמו שאמרו בגمرا (ברכות לד): המלך כיון שכרע שוב אינו זוקף. והינו מפני שבו הופיע בתפילתו התגלות מלכות שמים כזה עד שבא להחפשות הגשמיות. ומה זה העשוה גם כן התהדרות בלב בכל יום ויום. ועל זה מרמז בפסוק זה גם כן בעניין ביכורים שהוא נפער גם כן על ידי התפילה כי הוא אלהינו מרמז על את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים. ואנחנו עם מרעיתו מרמז על וזה האמיך היום להיות לו לעם סגולה. ומאר אומר היום אם בקומו תשמעו הינו בחינת התהדרות הנולד בלב בכל יום חדשים:

[ב] ויהיה כי תבוא וגוי. יש להבין לשון והיה שלא מצינו שהיה נאמר אצל מצוה רק כשרוצה לומר הבטהה יתכן לשון והיה באופן זה יבטיח כן כמו והיה עקב המשמעון וגוי ושרר וgay אבל במצבה לא שייך לשון והיה. ואם על האמור וירושת ישבת בה גם בפסוק כי יצא כתיב וננתנו ה' אלהיך בירך מכל מקום לא כתיב והיה כי יצא רק כי יצא וגוי משום דקאי על מצות יפתח תואר וכך כאן הוה לה למימר כי תבוא וגוי ולקחת מראשית וגוי. אך לשון והיה קאי על סיום הפרשנה שנאמר ושמחה בכל הטוב וגוי שעל יפתח כמו שנאמר בפרשנה וזה השמור לכם פן ולא כתיב אחר ושבעתה זהה השמור לך כתיב שמן וננתן לך פן תשכח וגוי (דברים יא, יג) או השמר לך פן תשכח וגוי כמו שנאמר אחר ואכלת ושבעתה בפרשנה ואתחנן (שם ו, יא) ובספריו (עקב ז) מיתתי כמה פסוקים שאין אדם מורד אלא מתוך שביעיה וכן הוא בגمرا (ברכות ל"ב) וזה יק (ח'ב נינ"ד). רק על ידי ברכת המזון שבזה שמכיר יזכה היציר הארץ. כן על ידי הבאת הביכורים הרשות בעניין עולם הזה ורק שמחה הבאה על ידי ישרת לב שיזכו לבعد היציר הארץ מהלב בסיל. וזה שנאמר ושמחה בכל הטוב ואין טוב אלא תורה (ברכות ה').

[ט] במדרש (תנומא פרשה זו א') פתח עם הפסוק היום הזה ה' אלהיך

מצוק לעשות ודרש זה שאמר הכתוב (תהלים צ"ה, ו) בואו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו ולהלא כריעה בכל השתחוויה והשתחוויה בכל כריעה ומה תלמוד לומר נשתחווה ונכרעה אלא צפה משה ברוח הקודש וראה שבית המקדש עתיד לחורב והביבורים עתידיין לפסוק עמד והתקין לישראל שייהו מתפללים שלוש פעמים בכל יום. ולכארה איזה שיקות הוא תפילה לביבורים. וגם הלא הפסוק היום הזה נאמר כבר אחר כל הפרשנה ביכורים ואחריו זה נאמר את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וגוי וזה האמיך היום להיות לו לעם סגולה וגוי.

אך העניין הוא כמו שדיברנו למעלה שעיקר עסוק הבאת ביכורים הוא להראות שבטל עצמו עם כל הכוחות שלו להרשך. ועל זה נאמר לשון והשתחוויה לפני ה' אלהיך מ"ז שידוע שהשתחוויה הוא בפיישוט ידים ורגלים הינו שבטל עצמו מכל וכל לה' יתברך. ועל ידי הביטול הזה בא גם כן התהדרות בלב ובכל יום ויום נעשה כבריה חדרה עם התהדרות בדברי תורה. ועל זה

ג'ייאן ג'יאקע ג'ט זיין אמא

8

הברית וציוון בגימטריא יוסף. וזה ותאמיר ציון עזבני ה' שראוים שעבר זמן רב עוד לא נתקן למורי על זה מסיים ההפטרה כי נחם ה' ציון שהוא מدت צדק יסוד עולם שיטוף מרכבה לה. ואחר כך הפטרת עניה סוערה לא נוחמה מרמזו כנגד אהרן הכהן שעסקו עיקר עבודה ובגלות אין מבקש ולא מזבח ואין לנו עבודה הקרבות. ואחר כך אני אנסי הוא מנהמכם. כנגד משה ובינו שהוריד הלווחות שפטחה בהן אני ה' אליהיך כאמור.

ואחר כך מתייחל השלישי הפטרות האבות ומתייחל רני עקרה כנגד יעקב אבינו ע"ה שמתהו שלימה הינו שכלה והוא רק מזרעו לא יכול לעקור שם ישראל ממנה ואך על פי שחתא ישראל הוא (סנהדרין מ"ד). וזה שאמר רני עקרה לא ילדה, ובגמרה (ברכות י'). עקרה שלא ילדה בנים ליגתנם כותוייכו שעיל כל פנים אין בישראל כמו באומות העולם (ונתבאר במקומות אחרים). ואחר כך קומי אורי כי בא אורך הוא כנגד יצחק אבינו ע"ה שהוא מרכבה למדת גבורה פחד יצחק. ואיתה בתיקונים (ריש תיקון מ"א) תמן תשרי ודרא דרואה תנינא יום הנינא וכוי אשთאר ר' ראש השנה ואיתא במדרשי (ויקרא רבה כ"א, ד') אורי בראש השנה. ואחר כך הפטרת שוש אשיש כנגד אברהם אבינו ע"ה שהוא עיקר תכלית ברירת העולם כמו שנאמר (תהלים פ"ט, ג') עולם חסד יבנה וכתיב (בראשית ב', ד') בהבראם ואיתה במדרשי ג' (בראשית ר' ר' י"ב, ט') ובזהו"ק (ח"א צ"ג) בהבראם באברהם בזכותו של אברהם. ושבת כולן כל השבע מדות (כמו שנתבאר במארמים הקודומים) לכן מפטירין בשבתות השבע דנחמתה שעיל ידי שמירת שבת מיד נגאלין:

עשרות הדברים הוא אנסי ה' אלהיך והוא כנגד משה ובינו ע"ה שהוא הוריד התורה מן השם ובל הנחותו אלו הם מצד ה' יתברך. ואחר כך מתייחל הפטרת שהוא כנגד אהרן הכהן שהוא שושבינה דמטרוניתא כדיווע שעקרה מוכנס דברי תורה ללב ישראל כמו שאמרו (אבות א', י"ב) ומקובן לתורה. כנגד זה אומר רני עקרה בהווה שעיקר התפשטות הדברי תורה היה בגלות בכל והוא. כנגד מדת הו שאהרן הכהן מרכבה לה. ובאלף החמשי שהוא כנגד מדת הו היה עיקר השיעבוד ועל גלויות שהאלף וה עבר כלו בחורבן. ועל זה אמר כל היום דוה שהוד נחפץ לדוה כמו שmobא בזוה"ק (ח"ג רמ"ג) ומכל מקום דייקא באלו זה היו רוב האמוראים וחתימת תלמוד בבל' שהוא קומי רני עקרה פה ועוד גודלי הראשונים וזה תורת שבعل פה רני עקרה בהווה. ואחר כך שוש אשיש בה' כנגד מדת מלכות שהוא כשותcin לשיר הלב נו וישראל לשמה (חנוכה ט"ז) והוא כנגד אוורו של משיח שהוא היחיד שבס שומולין לכל העולם כלו והינו על ידי שכיניס הרהור תשובה לכל ישראל ואלו השלישי שולש נחמות הם מצד ישראל והם בהווה:

ובן יש לומר סדרם של השבע הפטרות אלו מתחילה לעילא גם כן שאחר מתייחל יישראל בשלוש ראשונות שכגדן שלוש דפורהונותא מתייחל יישראל מצדם בשבע המהות מתחילה לעילא. ומתייחל בראונה נחמו ונגו' דברו על לב ירושלים שהוא מרמז על מדת מלכות ואמר כי נרצה עונה הינו שה' יתברך מבטיח שאחר כך יהיה כזכויות כמו שאמרו (שבת פ"ט): אם יהיה חטאיכם כשנים הללו וכו' והוא דעתך עליון אליו כתר מלכות. ואחר כך ותאמיר ציון מרמז כנגד מדת יסוד שעיקר הגלויות איתא מהادر"י הקדוש זצ"ל שהוא לתקן פג

[יז] שבת זה הוא הינה לראש השנה כמו שאמרו בגמרה (מגילה ל"א): כדי שתכללה שנה וקלותה והשבת שאחר כך כבר תחל שנה וברכותיה (כמי שנtabar לעיל). ולכן מפטירין בשבת זה קומי אורי כי בא אווך (ישעה ס', א') והוא על פי שאמרו (ויקרא ר' כ"א, ד') אורי בראש השנה ובתיקונים (תיקון ל"ז) וכי אוור דרא ראש השנה שבראש השנה הוא הריה להאר. והנה עניין השבע הפטרות דנחמתה הראשונה נחמו נחמו ואחר כך ותאמיר ציון עזבני ואחר כך עניה סוערה שניהם הם צעקות מלבות ישראל ואחר כך אנסי הוא מנהמכם. ושולש הפטרות האחרונות הם נחמות בהווה ואני עקרה קומי אורי שוש אשיש בה'. וכבר אמרנו דשבע הפטרות דנחמתה הם כנגד שבע מדות הבניין והסדר הוא מעילא לתאת שמקדום מבדור ה' יתברך את ישראל בשלוש שבתות דפורהונותא בהשלוש ראשונות. ואחר כך ישבע דנחמתה מבדור ה' יתברך את ישראל בשבע מדות התהנותה ששבעה הרועים מרכבה להן.

ואמר בראשונה נחמו וגוי כי נרצה עונה יהיו הטעים כשנים הללו שטדורות ובאות משנת ימי בראשית כשלג ילבינו הינו שודונות נעשות כזכויות שתיכף במאמר בראשית עללה במחשבה להיות נזורה דוקא נפיק מגו' חשוואה והוא כנגד אביהם אבינו ע"ה שזכה למדת זקן ואברהם זקן ונתבשר לךTEL יルドותך ואמרו (בראשית ר' ר' ח') מה הטל הזה פורה אף עונונותיך פורהין. ואחר כך ותאמיר ציון עזבני ה' כנגד יצחק אבינו בפסקתא (פרק ל"ב) עניה מדברי תורה והוא כנגד יעקב אבינו ע"ה שאמר מאין יבוא עורי (בראשית ר' ר' י"ב). ואחר כך אנסי אנסי הוא מנהמכם הוא הנחמה בדברי תורה שהתחלה